

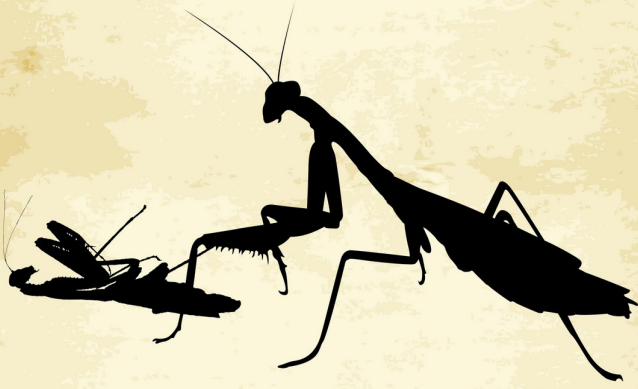

KIYAMET

v.20

6 Mart 2011

8 MART

KUTLU OLSUN

NE TANRI NE PATRON NE KOCA!
YAŞASIN ANARKOFEMİNİZM! ♀

Kadınlar anne olmadan doğurmaya hazır mısınız?

Sadece bir bebek değil anne sıfatının altında ezilmeden yepyeni bir Silişkiler ağıyla örülmüş kara umudun hayal dünyamızdan çıkıp 'ince zarif' ellerimizle tüm yeryüzüne işlenmesinden bahsediyoruz. Rahimlerimiz bir yana tüm bedenimiz kimliğimiz ve varoluşumuzla doğurmaktan bahsediyoruz. Tüm insanlığa örnek olabilmek tarihi erkeğin kaleminde değil kadının sesinden gözünden ve kulağından okuyabilmek adına.

Neler neler biriktirdik bunca yıl bohçalarımızda. Oturuşumuzla konuşmamızla kahkahamızla varlığımızla suç olmaya yettik. Sevgisine verilecek karşılığımız yoksa bu öldürülmemiz için en iyi sebepti. Kocalarımızla evlenmiştik bir defa ve dayak da yesek aşağılansak da artık boşanmayı istemek seni 'orospu' yapardı. Ve taciz etmek tecavüzle bedenlerimize dokunmak sevişmenin bir parçasıydı 'erk'ek 'insan' için. Sadece tecavüz ettiği kadın değildi artık cinselliğini zaptettiği; diğer tüm kadınlar da dikkat etmeli artık eve dönüş saatine. Tecavüzcü bunu hedeflememiş olsa da sistem hedefledi bir defa!

Her bir tecavüzü, tutsak alınmış beden ve ruhu, yoksulluğu, nefreti, aşksız bir dünyanın ruhsuz döngüsünü tutuyoruz içimizde. Her birimizin hikayesi benziyor bir diğerine. Biz bu hikayeleri koyacağız bu sene kazanlarımıza; 16. Yüzyılın ataerkil savaşın en kanlı zamanlarında türlü işkencelerle can veren cadı kadınlarının yaşayan kızkardeşleri olarak.

Bu 8 Martta cadıları yaşıyor ve yaşatıyoruz. 'sütün gibi' bacaklarımızla yürüyerek, 'şehvetli' dudaklarımızla sloganlarımızı atarak, 'dolgun göğüsler'imizle, ve 'davetkar' bakışlarımızla isyanda olacağız. Kadının tutsak olduğu dünyayı başınıza yıkmak adına...

Kadınlar bohçalarınızda ne varsa boşaltın; cadı kazanı bu defa fena kaynayacak!

A

Irak'ta petrol rafinesine bombalı saldırı

Irak'ın en büyük petrol üretim rafinerisi bugün saldırıya uğradı. Rafineri ünitelerinden biri ağır hasar gördü, üretim durdu. Kimliği belirsiz kişiler saat 01.30 sıralarında binaya girerek iki mühendisi öldürdü ve kuzey ünitesine bomba yarıştırarak patlattı. Sözkonusu binite petrol üretiminin yüzde 25'ini karşılıyordu. Petrol Bakanlığı'na göre Bağdat'ın 200 km kuzeyinde bulunan Beici rafinerisi günde 150 bin varil petrol üretiliyor.

Sokakta - Gerçekten Kadın Olsaydı...?

Sokakta inisiyatifi, yıllardır varolan son zamanlarda yine artış gösteren kadın cinayetlerine ve şiddetine dikkat çekmek niyetiyle ve yaklaşan 8 Mart Kadınlar gününe destek amacıyla Kadın ile Erkek arasındaki fark??? başlıklı bir sokak performansı yaptı.

Mail: sokakta@windowslive.com

Video: <http://vimeo.com/20479619>

www.sokakta.blogspot.com

**Bursa TÜYAP
Kitap Fuarında 6.45
Standındayız
(5-13 Mart 2011)**

05-13 Mart tarihleri arasında gerçekleştirilecek Bursa Kitap Fuarı'nda II. Salon 306-A numaralı 6.45 standında Haftalık Anarşist dergi Kiyamet' i (ilk sayısından itibaren) ve Asye dergisinin 1, 2 ve 3. sayılarını edinebilirsiniz.

Kadın'dan Kadına "Hallerimiz" in Betimlemeleri-1

Ojeli turnaklarımız ne anlamsız göz zevkimiz ama faydalarından biri: "Gün içerisinde turnaklarımıza bakarak mırıldanma."

Mırıldanmalarımız...

Estetik beğeniler zaman içerisinde değişse bile, seçilmiş ve artık üzerinde pek de tartışılmaya gerek duyulmayan ve denilebilir ki "göreceliği sonucu değiştirmeyen" kabullerden biridir, kadının güzelliği. Kiminin beli, kiminin elleri, kiminin saçları, kiminin gözleri ve çoğunun -sevip sevmemekte henüz karar veremediğim- müphem orkestra şefliği. Arkeolojik kazılar gösterir ki, kadının süs merakının geçmişte çok eskilere dayanır. Biraz da bu yüzden kadının cinsiyet simgesi aynaya benzetilmiştir. "Başımıza her gelende bundan mıdır?" diye düşünmeden de edemem. Daha yazıya başlarken, Latife Tekin'in Muınarın'daki gibi içimdeki kocakarının konuşmaya başladığını fark ediyorum ve bu kocakarının bizlere bakışı panoramik. Cinsler arasındaki eşitsizlikten yakınması başka. Derdi, Sokrates'in dünyaya kafa yorarken karısı Ksantippi'nin ne yaptığı? Söylenecek, sövülecek, öfkelenecek çok şey var. Ama bunlardan daha önce aslında bizler nasıldık?

Modanın yumuşak dikteleri ile bedenimizi giydiriyoruz. Çıplakken ise gene bu diktelerle aynaya bakıyoruz. Topuklu ayakkabılarımız gülünç çözüm yolumuz, uzun boylulara öykünmelerimize. 5 cm kadar boyumuzun ölçüsünü alıyoruz böylelikle. Takviye sutyenlerimiz Allah bizi inandırсын öz uzuvlarımızdan ayırmadığımız. Memelerimiz var olsun, ama görenlerin gönlüne göre olsun. Ne kendimize benzeriz ne de benzediğimiz yakındır içimizdeki bizlerden birine.

İğrenç güzellik kokan, kozmetik reyonlarının önünde kusursuzluğa koşan yüzler. Süslenmek yakışıyor kadına ama... Ölü hayvanların "izinsiz" katkılarıyla süsleniyoruz ve estetik sanayinin bacasını tütüren ne yazık ki kalçamızdaki yağlar. Vitrinler en çok gene bizi çekiyor kendine. Alışveriş merkezleri nüfusunun yarısından fazlası bizleriz. Tüketim kültürü en çok da bizim midemizden geçiyor. Kapitalizmin hızlandırılmış kurslarının vazgeçilmez hedefleriyiz, bu anlamda ihtimal dışı başarısızlık çok az tarihimizde.

Giydığımız mini eteği her çekiştirdiğimizde pes ediyoruz aslında, etimiz feshediyor ilk önce insan oluşumuzu. Strabes büstiyeriyle didişiyor bardaki ablam, beden çizgilerini örtbas etmek istiyor köydeki dayı kızı. O yüzden her kalkışında sinsice kalçasına yapışan eteği ayırıyor kendinden, siniye eğilirken de bir eli göğüslerinin önünde siperde. Savunmamızın çıkış noktası hep aynı: "Öğretildiklerimiz." Eril dinlerin kurbanıyız her birimiz. Ve Anamın dediği "Mahşer günü saçlar, memeleri kapatmalı." ("Tenin dekolte ayarı; Örtük olan daha cazip olan." değil maksadı) O gün ile ilgili masalsı öngörüm anama diyemediğim... Ve işte o mahşer yeri üzerine söylenenler erkeğin hafifletici sebebi. Terazinin bir ucunda erkek, bir ucunda kadın. Kefeye

koyduğumuz -namus!- kadar, kıymetli oluyoruz çevremizde ve terazinin sorumluluğu hep bizde.

Kiraz küpelerimizle mümkün flörtleri yakalıyoruz gündüzün "yakaladığımız" karanlığında. "Sahiplidir." diye mimlenmek için derhal parmağımıza girecek halkayı arıyoruz kendimize ve "Sevişmeye münasiptir." mührü ile ödüllendiriliyoruz. (Hoş sadakatin tarifi de güzel hayatta ama bedeli iki insanın birbirini katli olmasa.) Kucak dolusu geçmişlerle (öğretildiklerimizle) yaşıyoruz sevişeceklerimize, sevişeceğimize. Sezdirmeden gizli geçitler kuruyoruz içimize girecek bedene. O gizli geçitlerde en gerçek kadınlar. Acemi, pişkin, fettan, arsız, utangaç... Boynumuzda o geçidin kolyesi. Günah işledikçe daralıyor. Daraldıkça daha çok yakışıyor. Ama bir taraftan ahlak yargılarına karşı boynumuz kıldan ince.

Ve "Her kadın biraz kör olmalı!" tembihi var bilinçaltımızın temelinde. Elimize tutuşturulmuş ara ara düğümlü ipi takip ederek yol alabilme ihtiyacımız bu yüzden. Hani şu sindirella kompleksi meselesi. En kolay özgürlük, sutyenimizin kopçasını şıp diye açan marifetli ellerin göğüslerimize kavuşturduğu özgürlük. Asilikten ileri gelen hasretlere, kaçışlara yabancısıyız bu yüzden. Ne tuhaf ama saçımızı okşayan eller kekeme duygularımızın sebebi ve omuz başlarımıza konacak hükümler kendimizi uğurlayan, en mağrur halde yüzümüzü kızartacak kadar doğrumuzu şaşırtan. Ve o hükümlerin sonucu: Yara kadının, kan erkeğin. Bekâret çarpan erkek kalplerin izlerini süren kadınlar... İzlerini gördüklerim yoldan çıkmayanlar. Aşk yangınlarına düşman, bacak ara bekçileri. İlk ve son diyorlar ve sadece vaktinde düşen meyvelerin ömrünü bahsediyorlar bizlere. O yangın bekçileri ölüm emri veriyor kadınlara. Ve belki de en çok cinsel devrim gerekli bu topraklarda.

Taraf olmaktan ziyade içerden bir sesin naçizane gözlemleri bunlar. Her özgürlük hareketinde,

düşünsel savaşlarda olma ihtimali yüksek şeydir "Kendine tapınma." Kaçınmak gerekir bu duygudan ve kendini kollamak. Bu yüzden "biraz da böyleyiz" in altını çizmek istedim. Ortak paydamız sanki söylenme biçimlerimiz. Yakınmalarımız, mırıldanmalarımız, şikâyetlerimiz ve haykırışlarımız. Aynı şeylere vereceğimiz tepkilerin birleştiğini düşünün! Çanağı çömleği bıraktığımızı, perdenin rengi ile ilgilenmediğimizi, yarın ne yemek yapacağımızı düşünmediğimizi, sevgiliyi, kocayı bize verdiği mutluluk dışında kendi haline havale ettiğimizi, TV Dizilerine hop oturup hop kalkmadığımızı... Siyanürle altın aramaya karşı şaşırtan hevesli mücadeleleri ile Bergamalı kadınlar gibi, özgürlük savaşını veren inatçı Kürt kadınları gibi, acıyla koy vermeyen güçlü Kayıp Anneleri gibi, sabırlı Tekel Direnişindeki kadınlar gibi olduğumuzu... Bir düşünün...

8 Mart 1908 günü Tekstil fabrikasında direnen ve hayatlarını kaybeden kadınların anısına sahiplendiğimiz gündür bugün. Geçmiş ve şimdi gösteriyor ki bizim direnişlerimiz, inancımız, sabrımız, gayretimiz başka. Doğanın bir bildiği vardır demeye getirmek istemiyorum ama doğum kanalımın hakkını vermek istiyorum. Hayat mücadeleleri yakışıyor bizlere.

Dünyadaki tüm kız kardeşlerimin, "iyi ki varsınız" diyeceğim tüm erkeklerin, kadınlar günü kutlu olsun.

Filiz Gazi

Seattle- Polis karşıtı Eylemler ve Dayanışma Haberleri

Eylemler Seattle polislerinin Kasım 2010'da masum bir vatandaşı öldürmesi ve davada yargılanan polisin uzaklaştırma dışında herhangi bir ceza almamasıyla başlamış ve kitlesel polis karşıtı dayanışma çağrısı 18 Şubat'ta yaklaşık 150 anarşistin kara bayraklarıyla katıldığı eylemde yapılmıştır.

Anarşistler 27 Şubat Cumartesi İsyanı Bununca Polise Saldırı-Seattle/27 Şubat

Bir grup isyancı 27 Şubat gecesi Seattle Polis Binasına havai fişek, işaret fişegi ve yangın tüpleriyle saldırdı. Olay, geçen Kasım ayında polisin bir ağaç oymacısını öldürdüğü yerin yakınındaki polis binasına karşı gerçekleşti.

Yaklaşık 30 kişinin katıldığı eylemde pek çok polis aracı tahrip edildi ve en az biri ateşe verildi. Çevredeki pek çok yere ise "Fuck the Pigs" yazılmaları yapıldı.

Polis Binasına Saldırı-Tacoma/28 Şubat

28 Şubat sabahı Tacoma Polis Binasının bütün pencereleri parçalandı ve pek çok yerine yazılmaları yapıldı.

Eylem, Seattle Batı sahilindeki polis baskısına karşı dayanışma amacıyla yapılmıştır.

Dayanışma, silahımızdır.

Seattle'daki Yoldaşlar İçin Portland Polis Binasına Saldırı-Portland/27 Şubat

27 Şubat Pazar gecesi 4720 SE Hawthorne bulvarındaki polis ofisinin pencerelerini parçaladık.

Eylem Seattle'daki yoldaşlarımızla ve son zamanlarda batı kıyısında yükselen polis karşıtı gösterilerle dayanışmak içindir. Umudumuz dayanışmamızın, daha ötesi anti-otoriterlerle dayanışmanın karşılıklı olarak yükselmesidir. Polis kapitalistlerin yanında olmak için her zaman şiddet kullanır ve bunun için karşılık verilmesinden daha azını ummamalıdır.

Polise ve tutsak ettikleri dünyaya karşı

Portlandlı Anarşistler

Dresden Nazi'lere geçit vermedi

Almanya'da Neonazilerin, 1999'dan beri Aher yıl yapmaya çalıştığı anma bu yılda antifaşistler tarafından engellendi. Neonaziler, Almanya'nın Dresden kentinde 2. Dünya Savaşı'nda ölen Nazileri anıyor. Neonazilerin Avrupa merkezli organize ettiği yürüyüşe 6 bin kişi beklenirken 600 kişi katıldı. Neonazilere karşılık 10 bin antifaşist de toplanarak yürüyüşü engelledi. Antifaşistler, oturma eylemi yaptı, barikatlar kurdu. Polisin, Neonazileri korumasına Dresden halkı tepki gösterirken, güvenlik güçleri, yürüyüşü engellemek için barikata yüklenen antifaşistlere saldırdı. Polisin biber gazı, tazyikli su kullandığı olaylarda 78 kişi gözaltına alındı, çok sayıda kişi yaralandı. Dresden'e giremeyen Neonaziler daha sonra Leipzig kentine yürümek istedi. Ancak bu kente de yürümeleri engellendi.

Halil Savda'ya Beş Ay Hapis Cezası

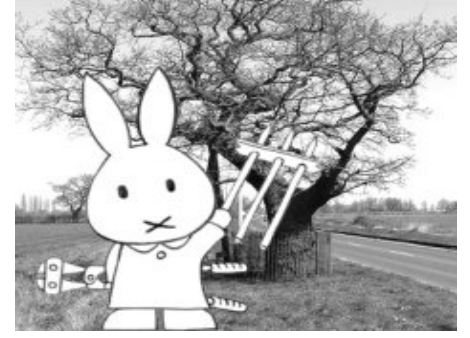

Vicdani retçi Halil Savda, İsrail'in Lübnan'ı işgaline tepki amacıyla yapılan basın açıklamasında söylediklerinden dolayı Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 318. maddesi gereğince beş ay hapis cezasına çarptırıldı. Savda 1 Ağustos 2006'da İstanbul Konso losluğu önünde yaptığı basın açıklamasında İsrail'li vicdani retçiler Itzik Shabbat ve Amir Paster'e destek vermişti.

Yargıtay'ın kararı onamasıyla kesinleşen hapis cezasını protesto etmek üzere Savda ve vicdani retçilerle çeşitli kurum ve kuruluşların temsilcilerinin katıldığı bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Kadın Vicdani Ret Grubu üyeleri, Beyoğlu'nda bulunan Amargi kitapevinde basın toplantısı düzenledi. Toplantıda 5 kadın "Çocuklarımızın yüzüne bakacak yüzümüz olsun" diyerek vicdani retlerini açıkladı.

Halil Savda ise, 2 Haziran 2008 tarihinde İstanbul 1. Sulh Mahkemesi'nin kararının Yargıtay 9.Dairesi tarafından onandığını belirtti. Bu kararın ertelenemeyeceği ve paraya çevrilemediğini dile getiren Savda, "Yani 5 ay ataerkil askeri zihniyet tarafından hapsedileceğim" dedi.

Köylüler HES'çileri kovaladı

Ordu'nun Gökömer Köyü Kovanlık mahallesi mevkiinde bulunan Turnasuyu ırmağına yapılacak olan Büben HES inşaatı için ölçüm yapan ekip köylüler tarafından kovalandı.

Turnasuyu ırmağı üzerine yapılması planlanan 3 HES'ten biri olan Büben HES inşaatının yapımı için ölçüm yapmak isteyen 2 kişilik ekip, ırmakta ölçüm yapmak istedi. Ölçüm yapıldığı haberini alan köylüler, köylerinde HES istemediklerini belirterek ekibin gitmesini istedi. Köylüler ile ekip arasında yaşanan tartışmanın büyümesi üzerine, cihazlarını ve ekipmanlarını bırakan 2 kişilik ekip kaçtı. Köylüler, cihaz ve ekipmanları sergileyerek, "Köyümüzde kesinlikle HES yapılmasını istemiyoruz. Doğaya zarar verecek, yaşama zarar verecek hiçbir şeyi istemiyoruz" dedi.

Yüksekova'da Polisin Provokasyon Girişimine Öfke

Hakkari'nin Yüksekova İlçesi'nde Zagros İş Merkezi yanındaki bir dükkana "bomba" konulmak istendiği iddiaları üzerine başlayan ve 6'sı polis 13 kişinin yaralanması ile sonuçlanan olaylar sona erdi. Yaralıların çoğunun gözaltına alınma endişesi ile hastanelere başvurmamış öğrenilirken, olaylarda 10 kişinin gözaltına alındığı bildirildi. Hakkari'nin Yüksekova İlçesi'nde hapis cezasına çarptırılan bir kişiyi gözaltına alan 4 kişilik polis ekibi saldırıya uğradı. Polislerden 3'ü kurtulmayı başarırken, polis Aziz İ. kaçamayarak mahallelinin saldırısına uğradı. Polisin provokasyon girişimini defile eden mahalleli ile polis arasında gerginlik ve çatışmalar yaşandı. İlçedeki gerginlik 3 gün boyunca sürdü.

Tunus'ta tüm siyasi tutuklular serbest bırakıldı

Uluslararası Siyasi Tutuklularla Dayanışma Derneği üyesi Tunuslu avukat Samir Bin Omar, AFP'ye yaptığı açıklamada "Tunus'taki son siyasi tutuklular da Çarşamba günü serbest bırakıldı" dedi. Omar, toplam 800 dolayında siyasi tutuklunun özgürlüğüne kavuştuğunu açıkladı.

Bu tahliyeler, Zeyel Abidin Bin Ali iktidarının dört haftalık bir ayaklanma sonucunda devrildiği 14 Ocak'tan, altı gün sonra, yani 20 Ocak günü geçici hükümetin ilan ettiği bir genel af çerçevesinde gerçekleşti.

Venezuela-Küba ilişkileri: Anarşist bir perspektiften ne söylenebilir?

Kendini anarşist olarak tanıtan bizler, toplumun özgürlük ve eşitliğe doğru radikal dönüşümü için savaşılan eylemciler arasındaki kardeşlik teorisine ve pratikteki ana ilke olmalıdır. Keza, bizler anarşizmin her zaman karşısında olduğu ve savaştığı zulümün, eşitsizliğin ve adaletsizliğin yapıları (kapitalizm de dahil) arasındaki bağlantılardan bahsettiğimizden dolayı anarşistler için, Devletler arasındaki bağlantılar sadece kuşku yaratabilir. O nedenle, kontrol altındaki kitleler için genelde olumsuz sonuçlara neden olan işbirliklerine olduğu kadar her ülkede kendi yerli halkına yönelik baskıcı uygulamalarına karşı Devletlerin zulüm ve sömürü araçlarını reddeden anarşistlerin genel politik çizgisi -yasayı doğrulayan bir kaç tartışmalı istisna ile- ezilenlerin ve sömürülenlerin arasındaki uluslararası dayanışmayı sağlamak ve gerçekleştirmektir.

Ancak, ilişki içerisine giren devletlerin ilerici, devrimci veya kendilerinin böyle olduklarını iddia etmeleri neyi değiştirir? Bu, Küba ve Venezuela hükümetleri arasında sıkı ilişkiler olduğu bir durumdur. Bu şu soruyu dile getirir: Bu durumda Devlete karşı veya Devletler arasındaki ittifaklara karşı mücadelenin klasik anarşist pozisyonu askıya mı alınmalı veya geçersiz mi kılınmalı?

Bazıları, bilinçsizce ya da anarşizmi olumsuzlamak için evet diyecektir. Onlar bu sosyalist Devletlerin arzuladığımız sosyal devrime giden yolda bir ilerlemeyi teşkil ettiklerini söyleyeceklerdir, o yüzden eleştirilerimiz veya itirazlarımız olsa bile, bu hükümetlerin elde etmiş olduğu veya olası kazanımlarla karşılaştığımızda bunlar her zaman ikincildir. Onlar bu gibi Devletlerin başarısızlığının ne kadar berbat olduğundan, politik kontrolün çoğu kötü emperyalist yanlısı neoliberal sağcılarının ellerine nasıl düşeceğinden, otoriterliği, baskıyı, yolsuzluğu, teknik ve idari etkisizliği ve sosyalist Devletin, şimdiye kadar gelmiş geçmiş tüm Marksist-Leninist rejimlerde görüldüğü gibi gücü ve uzun ömürlülüğü bir araya getirdiği için büyümeye yüz tutan tüm kötülükleri kabul etmek pahasına kaçınılmaz zorunda olunan bir kabustan bahsedeceklerdir.

- Sözcüklerden eyleme

Bu sözde sosyalist Devletlerle olan somut deneyimimiz- Küba'da 51 yıl, Venezuela'da 11 yıl - anarşistlerin herhangi bir kurumuş devlet kontrolü biçimini reddettikleri pozisyon ülkelerimizi yöneten "ilerici" ya da "daha az kötü" karakterli hükümetlere müsaade edemeyeceği kanıtlamaktadır. Venezuela ile ilgili bu iddiaların gerçek dışılığının güvenceli kanıtlarını isteyenler 1999'dan bu yana yayınladığımız El Libertario'yu (site İspanyolca hazırlanmıştır ancak İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca ve Portekizce kısımları da bulunmaktadır) okuyabilirler. Küba'yla ilgili adada ve sürgünde bulunan Kübalıların düşüncelerini de okuyabileceğiniz benzer teyit yazılarını bu makalenin sonunda verilen 6 web sitesinde bulabilirsiniz. İki ülkede de her iki rejimin böbürlendiği anti-emperyalizm hilesi In yıkılmaktadır. Oportünist Yankee

karşıtı haykırış her iki ülkede yalın karışık girişimler kılığına girmiş büyük uluslar ötesi girişimlerle yapılan utanç verici anlaşmaları ve uzlaşmaları örtbas etmektedir.

Bu gibi devletlerle, kimse artık bu ilişkinin her iki ulusun yurttaşları için faydalı olacağını ümit edemez. Kübalı insanların perspektifinden bakarak, Sovyet bloğunun çöküşünden ve Küba'ya ekonomik desteğinin bitmesinden sonra "Özel Sürecin" korkunç durumunun üzerinden gelerek, yaşam standartlarının iyileştirildiği Sovyetler Birliği'nden Küba'nın geçmişte aldığı yardımdan daha fazlasını aldığı Venezuela'nın büyük ekonomik desteğine teşekkür etmeyi tartışmak utanmazca olabirdi. Gerçek şu ki, Küba, Chavez rejiminin saülayabileceği veya sağlamak isteyeceğine bağlı olarak bir ekonomik bağımlılık biçiminden bir diğerine geçmiştir. Küba'daki ekonomik durum ve Venezuela'ya olan bağımlılığı hakkında daha kesin bilgi ve tablolar için şu siteleri ziyaret edin:

www.cuadernodecuba.com/2009/...,
<http://convivenciacuba.es/content/v...>, ve
<http://economicacubana.blogspot.com>

Hükümet propogandası ahmakları, benzin ile diğer Venezuela ürünleri karşılığında benzer bir değer olarak Küba'nın bilgisi ve insan kaynakları ile katkı sunmasını, ortaklar arasında eşdeğer kaynaklar ile bir alışveriş ve işbirliği olduğuna ikna etmeye çalışsa da, Kübalı profesyonellerin ve teknik uzmanların çalışmalarına nesnel bir şekilde bakılması bilgi ve yeterliliklerinin geçmişte varolan şeylere çok az bir katkı yapıldığının ve çoğunlukla orada olmalarının nedeninin, Kübalılar için olan sınırların ötesinde ücret ve çalışma koşulları da talep eden yerel eşdeğerlerin çoğunluğu için Chavez rejiminin politik olarak şüpheli olduğunun görülmesine yetecektir.

Herhalükarda, Küba halkı için bu ilişkinin en kötü sonucu bunun batan ve masasında bir misafir olmaktan bir "Bolívar" mabetinin vesayeti haline gelmiş olan bir rejime oksijen tankı sağlamış olmasıdır. Bir durumdan diğerine geçiş, Devletin hergün Kübalıların çile-keş sırtlarında ağır bir yük olmuştur.

- Peki, Chavez farklı değil mi?

Venezuelalı insanlara, Chavez rejimi ve Küba hükümeti arasındaki işbirliğinin sağlığa, eğitime ayrıca spor ve kültür gibi diğer şeylere ulaşmayı daha da kolaylaştıracağı yalancı satılmaya çalışılmaktadır. Gerçek şu ki, mevcut rakamsal veriler (yıllık raporları PROVEA'dan www.derechos.org ve adresini kullanarak okuyabilirsiniz) ve hatta bir çok tanıklık, durumun resmi mitten çok farklı olduğunu ve örneğin sağlık alanında Mision

Barrio Adentro'nun desteklenmesi gibi gerçeğe biraz daha yakın olsaydı, bu aldatma şimdi daha görünür olurdu.

Birileri günden güne öğrenebileceği gibi, 40,000'den fazla Kübalının mevcut rolü-yukarıda bahsedilen kolektif gereksinimleri daha az karşılamakta ve daha fazla Devlet kontrolü ve baskı aracına katlanmaktadır. Onlar hem kimlik büroları, hem kamusal belgelerin tescilleri hem de herhangi bir resmi deparmandaki politik komiserlere değer biçenler, Büyük Patron ve yüksek bürokrasi için ayrılan konaklar ve işyerlerindeki badigardlar gibi güvenlikteki rollerinin yanı sıra kötü bir üne sahiptirler. Chavez açıkça geçmişte ABD askeri görevini küçük gösteren bir biçimde 4/25/2010 Pazar günü silahlı kuvvetlerdeki varlıklarını kabul etmişti.

Sonuç olarak, anarşistler bugün Küba Devletinin varolmaya devam etmesi için Küba'nın yönettiği toplum üzerindeki kontrolü sürdürmesine ihtiyaç duyan Venezuela Devleti için bir parazit haline gelmiş olduğu konusunda net olmak zorundalar. Devletle ve diğer baskı biçimleriyle mücadele eden halklar arasında tabandan dayanışmayı örmenin anarşizm için hayati bir pozisyon olduğunu söylemiştik. Bunun için Küba ve Venezuela'daki anarşistler sosyal alanda bağlantılar kurmalıdır, çünkü dayanışma ortak mücadeleler için yamsaldır.

- 6 Kübalı anarşist websitesi

Küba içinde ve dışındaki anarşist çevrenin kullandığı website: ° www.mlc.acultura.org. ve, sürgündeki Kübalı anarşistlerin oluşturduğu Küba Liberter Hareketi'nin (MLC) web-sitesi.

° <http://movimientolibertariocubano.e...> MLC blogu (İspanyolca ve İngilizce)

° www.nodo50.org/ellibertario/... Cuba Libertaria bülteni, published GALSIC (Grupo de Apoyo a los Libertarios y Sindicalistas Independientes de Cuba) tarafından yayınlanıyor.

° <http://observatorio-critico.blogspot.com> - Küba Observatorio Critico ağı blogu.

° <http://elblogdelacatedra.blogspot.com> - Küba, Catedra Haydee Santamaria blogu.

° www.polemicacubana.fr - Kübalı anarşistlerle dayanışmak için kurulan web sitesi (Fransızca ve İspanyolca).

Ayrıca, El Libertario web site www.nodo50.org/ellibertario'nın metin kısmında Küba ve Küba anarşizmiyle ilgili bol bol metin mevcuttur.

* *Bu metin El Libertario'nun (Venezuela - ellibertario@nodo50.org) Haziran-Temmuz 2010'u 59. sayıya yayınlandı. Metin, bu iki ülkenin hükümetleri arasındaki yakın bağlara dair Venezuela anarşist hareketin duruşunu sergilemektedir.*

İngilizce Çeviri: Luis Prat

A large crowd of people, many in military uniforms, gathered in a mountainous area. In the foreground, a person is crouching down. The CNN logo and "EUREKA" text are visible in the bottom right corner.

Üç köyün sakinleri, önceki gün baraj alanını bastı. Şirkete ait güvenlik görevlilerinin engel olduğu köylüler, yetkililer ile tartıştı. Tartışmada uzlaşamayan köylüler ile şirket yetkilileri arasında kısa süreli itiş-kakış yaşanırken, olay yerine gelen jandarma, tartışmanın büyümesini önledi. Köylüler, aylardır köy yollarının kapalı olduğunu ve ulaşım yapamadıklarını dile getirdi. Köylüler, yollarının bir an önce açılması için yetkililerin soruna çare bulmasını istedi.

İran'ın başkenti Tahran'da protesto gösteri yapmak için toplanan 200 kişinin polis tarafından gözaltına alındığı bildirildi. İran'da muhalif internet sitelerinin geçtiği haberlere göre, Tahran'ın farklı noktalarında bir araya gelen 200 gösterici, İran polisleri tarafından ablukaya alınarak, gözaltına alındı. Ayrıca İran'ın İsfahan şehrinde de 40 kişinin tutuklandığı kaydedildi. İran'da yaşanan tutuklama ve gözaltılara ilişkin bağımsız kaynaklara henüz açıklamada yapılmadı. İran'da dün de Tahran'da protesto gösterileri düzenleyen muhalifler dağıtılmak için polis tarafından göz yaşartıcı gaz kullanılmıştı.

Uluslar arası İnsan Hakları Federasyonu'nun (FIDH) Paris binasında düzenlenen basın toplantısında konuşan Libya İnsan Hakları Ligi Sözcüsü Ali Zeidan, "Tüm ülkede kurbanların sayısı 6 bindir" dedi.

İşçilerin yanan araçtan çıkmasını engelledikleri Roy'un yanarak öldüğünü kaydeden Sarancı, olayla ilgili olarak iki kişinin gözaltına alındığını söyledi.

Yemen'de Şii muhalefet, devlet başkanının istifasının istendiği protesto gösterilerinde ordunun halkın üzerine bomba attığını, çok sayıda kişinin öldüğünü ve yaralandığını belirtti. Devlet başkanı Salih'in, kendisinin istifa etmesi halinde aşiretler arasındaki dengeyi bozulacağını, muhaliflerin ülkeyi bir hafta dahi yönetemeyeceğini açıklamasının ardından gösterilere müdahaleler de sert-

AK Parti İzmir İl Başkanlığı tarafından şehrin belli noktalarına asılan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın fotoğraflarının yer aldığı yaklaşık 2 bin ilanın 300'ü kimliği belirsiz kişi veya kişilerce parçalandı.

Görgü tanıkları, olayda aralarında sivillerin de bulunduğu en az 7 kişinin yaralandığını belirtti. Mısır'ın başkenti Kahire yakınlarındaki 6 Ekim şehrinde bir emniyet binasının kundaklandığı bildirildi. Görgü tanıkları, olayda aralarında sivillerin de bulunduğu en az 7 kişinin yaralandığını belirtti. Binayı kimin kundaklandığı henüz bilinmiyor. Bazı görgü tanıkları polisi, bir katı tamamen yanan binada belgeleri yakarken gördüklerini iddia etti. Polis ise binanın vatandaşlar tarafından kundaklandığını savundu.

Ahali

Gazetesi'nin 8. Sayısı Çıktı

zetenin varlığı ya da yokluğu değil, eyleyecek şeyin olması. Zira eylem bereketlidir. Öyle bereketlidir ki eylemi gözün görmesi kulağın duyması yetecektir. Yetmelidir.

Ahali büyük bir ara verdi ama onu var edenler, vicdanın, yüreğimizde büyüttüğümüz dünyanın icabını yapmaktan geri durmadık:

İki 1 Mayıs, IMF şenliği, bir DTCF şenliği, biri kavgayla sokakta; diğeri mücadeleye DTCF'de; iki Takas Pazarı süreci, Yüksel ve Konur sokaklarına göz diken katillere karşı günlerce alan nöbeti, Meçhul Öğrenci Eylemleri, 22 gözaltı ve bir tutukluyla süren Antimilitarist direniş. Sürekli ayakta anti-faşist mücadele

Bunların hepsi, muhasebesiyle bu sayfalarda”

Sf 3-4: Ateşler Bile Anladı, Yavuz Belge Haber Birimi

Sf 4: Ortadoğu ve Siyaset Üzerine Bir Mülâhaza

Sf 14: EV-EKSENİ KADINLARLA SENSİKALASHMA ÜZERİNE

Sf 18-19: Yeryüzünün Lanetlileri Mülteciler

Sf 23: Dil Tarih'in Orta Yeri Sinema

Travma, Bilinçaltı ve Uygarlık

Yeryüzünde zaman akmaya devam ediyor. Hepimiz uygarlığın bize dayattığı biçimle yaşamaya devam ediyoruz. İstese de istemesek de. Bu bizim kontrolümüzde değil. Bilincimizle kontrol edemiyoruz. Fakat akıyor ve uygar hayatın bizi biçimlendirdiği bedensel ve ruhsal yapımızla akmaya da devam edecek. Her şeyimizi kolumuzdaki saatlerimize göre düzenliyoruz. Daima gerginiz. Neden? Bir şeyden mi korkuyoruz? Yoksa bu, insanoğlunun mecburi olarak uymak zorunda olduğu bir “savunma mekanizması” mı? Bir sabah erkenden kalkıp işe gitmezsek neler olur acaba? Başımıza neler gelir? Gelin şimdi bu soruna başka bir açıdan bakmayı deneyelim.

Uygarlık deyince ne anlıyoruz? Uygar yaşamdan kastımız ne? Uygarlığın gerekleri nelerdir? Bu soruların cevaplarını hemen hemen hepimiz verebiliriz sanırım. Uygarlığın sembolik kültürle karakterize, iş bölümünü de içine alan bir yaşam biçimi olduğu konusunda hepimiz hem fikirizdir: sayılar, dil, adetler, gelenek ve görenekler, sancak, tabelalar, trafik işaretleri, giyim kuşamımız, sanat... Bunların uygar yaşamın karakteristik belirtileri olduğunu hepimiz biliriz. Hiyerarşiye bağlıyızdır. Hiyerarşinin bize dayattığı zorunluluklar ile yaşamaktayızdır.

Fakat nedir şu sembolizmin özü? Neden sembolleştirme ihtiyacı duyarız? Bundan on binlerce yıl önce de sembolik işaretler var mıydı insanlar arasında? Arkeolojik ve antropolojik bulgular sembolik kültürün daha çok neolitikten itibaren bir patlamayla uygarlık denen ağ örüntüsüyle birlikte ortaya çıktığını göstermiştir. Neden uygarlıktan önce sembolik kültüre ihtiyaç duyulmamıştır peki? Mesela neden bundan 1 milyon yıl önce böylesine bir sembol bolluğuna rastlamamaktayız? Ne kadar ilginç? Bu soruyu makineci, gizemci bir modern çağ bilim insanına sorsaydınız, cevabını muhtemelen insan DNA'sında muhtemel bir mutasyona dayandıracaktı. Ki bu mutasyon onun için tesadüfi bir anlam taşır. Ama sorun bu kadar basit midir? Üstelik “gen” denen kavramdan özellikle 2000’li yıllardan itibaren iyice şüphe duyulmaya başlandığı bir dönemde mutasyon da nedir? Çünkü bir şeyin her şeyden sorumlu olamayacağı gibi, bir molekül parçası ya da hadi diyelim bir moleküller topluluğu insanoğlunun çektiği tüm bu sıkıntı ve ıstıraplardan sorumlu olabilir mi? Hayırdır bunun cevabı. Çünkü doğada böyle bir şey yoktur.

Mutasyon anlayışı insan denen memeli hayvanın, mekanik bir anlayışla her şeye uzman-

laşmış bağımsız parçalar aracılığıyla bakma alışkanlığından başka bir şey değildir. Doğaya uzmanlaşmış bilgiyle bakan bir insanın gözünde uygarlık ve modernlik kavramları, cennetteki Adem’in yasaklı meyveleri kadar tatlı ve suludur. Ancak bir o kadar da bütünsel bakış açısından yoksundur ki, gerçeği ayırt edemez, nereye gittiğini göremez. Bundan dolayıdır ki Adem cennetin yolunu kaybetmiştir. Böyle giderse de kaybetmeye devam edecektir. Bu yolda ilerledikçe geriye dönmek imkansızdır!

Uygarlık deyince makineler geliyor gözümün önüne, robotlar geliyor, otomobiller, tuşlar, ekranlar, kare kare, sınırları keskin geometri ve kimi yerleri simetrik evler, apartmanlar geliyor. Ve daha birçok şey geliyor aklıma. Elbet bunların hepsini saymayacağım. Ama uygarlığın tüm bu eserlerine baktığımızda hepsinde tahakküm ve iş bölümünün izleri-

nin yumurtacığından başka bir yılan yavrusu dünyaya gelir. Mikroskop altında bir tek hücreli canlının ortadan ikiye bölündüğünde kendisine eş başka bir hücreyi oluşturduğuna şahit oluruz. Bu olgu bize, mekanizasyonun anlaşılması açısından ne ifade eder? Aslında bunu ifade etmektedir: doğa, çevre ve insan yaşamı mekanikleşmeden önce insanoğlunun kendisi mekanikleşmiştir. Doğayı ve kültürü mekanikleştirme çabası, insan için kendisini çoğaltma, bir benzerini oluşturma çabasından başka hiç bir şey değildir.

Mekanikleşme aslında insanoğlundaki ruhsal ve bedensel katılaşmanın bir başka ifadesidir. Bu olgudan doğal biyolojik bir katılaşmayı anlayabiliriz. Bu bakış açısının aslında modern psikiyatrinin dışladığı, kenarda köşede kalmış ancak uygulamada onlardan çok daha yol katetmiş kimi psikiyatrların da bulgularıyla müthiş uyduğu söylenebilir. Günümüzde alternatif tıbbın benzer sonuçlara vararak bağımsızca bunları doğrulaması da bir tesadüf değildir. Ancak doğrunun, uygar toplumda dokuz köyden kovulması gerekir. Bu kanıtlar modern psikiyatri tarafından düşmanca karşılanmakta, böyle bir bakış açısı dışlanmakta yahut hiç lafi edilmemektedir. İlerlemiş akıl ve ruh hastalıklarında oldukça karakteristik ve belirgindir. Kaslar kişinin bedeninin bazı bölgelerde hareketsizleşir, katılaşır. Uzun süreli bir durumdur bu ve bilimsel camiada “kronik” kelimesiyle anılır. Nasıl ki bir ortamda uzun süreli aynı kokuyu hissedemiyorsanız, bu kasılmayı ve hareketsizliği de bil-

lincinizle hissedemezsiniz. Vücudun bu durumu otonom hale gelmiştir. İşte bu katılaşma durumu uygar adını verdiğimiz insanda da mevcuttur. Farkı mı? Ruhsal sıkıntılarını ustaca saklayabilme yeteneğinden gelmektedir.

Peki, şimdi ikinci gezintimizi bir morga yapalım. Evet, morg, yanlış duymadınız! Yeterince çürüyüp kokuşması henüz gözle görülür evreye gelmemiş, ölümlerin geçici mekanı. Ya da ben cesaret edemem ölüye dokunmaya diyorsanız, doğada rahmete kavuşmuş, insan dışında bir başka canlı da olabilir bu. Dokunun! Dokunun, dokunun hadi korkmayın! Ne o? Kaskatı değil mi? Evet, senin gibi yumuşak bir cilde sahip değil! Ölmüş bir balığa dokunduğunuzda da aynı gözlemleri edebilirsiniz. Aynen öyle. Fizyoloji kitaplarında lafi geçen şu meşhur ölüm katılığı (Rigor Mortis) dediğimiz olaydır bu. Tüm beden yaşamını sürdürmeyecek bir enerji seviyesine dek indiğinde tüm doku ve kaslar, sınıksız kasılır. Artık ölen canlı bu tam katılık anından itibaren geri döndürülemez. Uygar insan işte bu tam katı-

ni görüyoruz. Bir otomobil üretimini tahakküm olmaksızın düşünebilir misiniz? Ya da kaçımız şoförü (tahakkümcüsü) olmayan bir aracın kara yolunda kendi kendine gittiğini görmüştür? Yalnızca mekanizmin kökünü anlamaya çalışıyorum. Bu örnekleri çoğaltmaya çağım. Sanırım biraz düşününce herkes bunu yapabilir. İnsanoğlu doğaya mekanik bir pencere bakıyor. burası, tamam. Peki sorun ne? Neden?

Doğada biraz gezinelim şimdi. Bizi hapseden betonarme binaların dışarısına bir an olsun çıkalım. Canlıları gözleyelim. Bitkileri, böcekleri ve görebildiğimiz diğer canlılara şöyle bir bakalım. Neler görüyoruz? Ya da bahçedeki durgun bir su birikintisinden birkaç damla su alıp bir mikroskop altındaki minik canlıları izleyelim. Hepsinde şu ortak ilkeyi görürüz. Her canlı, kendisinin bir benzeri olan başka bir canlının dünyaya gelmesine vesile olur. Kendisini kopyalar, bir benzerini yaratır. Memeliler doğurur. Bir nanenin dibinde başka bir nane bitkiciğinin çıktığını görürüz. Bir yıla-

lık halinin yalnızca birkaç adım gerisindedir. Aslında uygar insan bir yaşayan ölüdür de denilebilir.

Uygar insandaki bu yüzeysel iyilik hali, ya da başka bir deyişle ruhsal sıkıntılarını ustaca saklayabilme yeteneği, kendisindeki bu savunma mekanizması, beden enerjisinin solunumla ya da başka herhangi bir yöntemle yükseltilmesi ve çeşitli fiziksel yöntemlerin de uygulanarak kasılı bölgelerin gevşetilmesiyle, yerini, saklanan ruhsal sıkıntıların, bilinç düzeyinde patlamasına bırakır. O vakit uygar bireyin, ikiyüzlü dünyası sağaltımcının gözleri önüne seriliverir. Çocukluk döneminde dek inen bedensel bir enerji çözümülemesi, bastırılmış nefret, yıkıcı öfke ve coşku patlamalarıyla uygarlığın, bilincin henüz yeni yeni oluşmaya başladığı o ufak yaşlarda insanı travma yapıcı ve yasakçı çevresel mekanizmalarla nasıl şekillendirip, kendisini her yeni doğan çocukta tekrar doğurduğunu defalarca ortaya koymaktadır.

Travma yapıcı yahut yasaklayıcı her yeni davranış ve mazuriyet insanı bu şekilde bir savunma mekanizmasına itmektedir. Bu bedensel sürekli gerginlik hali, bireyin serbest enerjisinden daima bir parça alıyor olmasından dolayı, bireyin doğal içgüdüsel davranışları kedisine enerji kaynağı bulamayarak, bastırılma ihtiyacı hisseder. Uygar toplum, bu tür içgüdüsel davranışları engelleyici birçok karmaşık tabu ve uygulamayı geliştirmiştir. Bunlardan en önemlisi kuşkusuz cinsel tabu ve yasaklamalardır. Cinsel özgürlükleriyle yaşayan toplumların hep ilkel, veya uygar olmayan toplumlar olarak kalmasının nedeni budur. Uygarlık, toplumdaki tek tek bireylerin serbest enerjilerinin bastırılmasıyla mümkündür ancak. Her yeni doğan çocukta görülebileceği gibi, dış etkilerin bir özgür toplumu travmaya uğratarak uygar toplumu doğurmuş olması son derece akla yatkındır.

Uygar bireyin bedensel ve enerjik tahlilini yapmaksızın, sembolik kültürün, makineci anlayışın ve oradan da iş bölümü ve tarımın ortaya çıkışını kavrama imkanı son derece kısıtlı görünmektedir. Tarımın ortaya çıkışında akılsal bir devrim yoktur! Dış zorlama, yaşam koşullarının elverişsizliği, mesela iklimsel bir kuraklaşma ve besin kıtlığı, insan toplulukları arasında içsel bir zorlamayı uyandırmış olmalıdır. Bu kıtlık kaygısının önüne geçilmesi için diğer insanlar başka insanlarca zorlanmaya tabi tutulurlar. İnsanlar arasında oluşan bu zorunluluktan doğan kaygı, travmatik davranışlarla sağlanabilecek solunum kapasitesinin otonom olarak azaltılmasıyla mümkündür. Eskiden doğal içgüdüsel davranışlara harcanan enerji metabolizması, yer değiştirerek zamana karşı uyanık/tetikte olma, çalışma saatlerine bilme çabasına harcanarak yer değiştirir. Böylece ilk önce doğal içgüdüler (doğal cinsel aktivite ve doğaçlama davranışlar) ile ve ikinci olarak bu engellemeyi gerekli kılan zorunluluğa karşı beslenen doğal nefret ve yıkıcı öfke bilinçaltına itilerek bireysel bün-yede bastırılır. Ancak bu şekilde zorunluluğa dayalı yeni bir yaşam biçimine uyum sağlanabilir. Böylece doğaya karşı ilk yabancılışmanın adımı atılmış olur.

Serdar L. Çetin

İlgili Mevkiye: Maruzatım Var!

A lmanya’da Bertold Brecht imzalı iktidar yanlısı bir mektup yayınlanır. Brecht, kendi adına yazılan bu mektuba kurnaz bir dille müdahale eder: “Bu halk demokrasiye layık değildir. Öyleyse halkı feshedelim ve yerine yenisini seçelim.” Alaylı üslubu bir o kadar da korunaklıdır. Kastetmek istediğini dillendiren kişi “O senin fesatlığın.” itirazı ile paylansa yeridir. “Akıl” ile “ifade etmenin” birleştiği noktaya denk gelen bu örneğin bir benzeri de Can Yücel’in o meşhur “Ne diyeyim hâkim bey bizim köyde göte göt derler.” savunmasıdır.

Duyguların mesuliyetsizliğinin yanında düşüncelere yapılan üvey evlat muamelesi, ifade etme biçimlerine yeni yeni yöntemler kazandırmıştır. Çoğu kez tercih edilen yöntem, provakatif bir dile karşılık el altından çağırışı gerçekleştirilen bir dildir. Hoş eğer samimiye-tinin tatmin edici değilse kaypaklıkla nitelendirilebilirsiniz. Bu ince çizginin kahramanı “dil marifeti” gibi gözükse de asıl kahraman, kelamı eden kişinin hayatındaki pratiklerdir. Yazılanın, konuşulmanın ciddiye alınması da bununla bağlantılıdır. Ama eğer üzerinde konuştuğunuz, yazdığınız konular çığırından çıkmışsa bir dimağ tutulması yaşamamız gayet doğaldır. Yani artık ipin ucunu kaçırdığınız, neyi nasıl anlatacağınızı bilemediğiniz anlardır bu anlar. Bu hissiyatı yaşayacağınız ülkelerden birisi de Türkiye’dir. Bu sınırlarda duyduğunuz, okuduğunuz, gördüğünüz, izlediğiniz her şey kekeleyenize, hiçbir şey anlamayacak duruma gelmenize ya da hiçbir şey duymayacağınız, görmeyeceğiniz, okuyamayacağınız kadar uzağa kaçma isteğinize sebep olabilir. Peş dersiniz, sadece kendi mutluluğunuz üzerine çökrelebileceğiniz bir hayata yönelebilirsiniz. (Kaçtıklarımız sizi bulana kadar.) Ama bu tepkilerin hemen hemen hepsi doğaldır, tüm kimyalardan aynı dirayeti, gücü, sabrı beklemek büyük haksızlıktır.

“Dekolte giyen tecavüzü hak eder.” diyen bir adama cümle kurmakta zorlanmanız çok doğaldır. Ardi arkası kesilmediği için neredeyse sıradanlaşacak toplu mezarlar karşısında nutkununuz tutulması da doğaldır. 4 mültecinin ayaklarında yoğun kar yanığı bulunmasına, “Ayakları kesilebilir.” teşhisine rağmen ıvrır zıvrır gerekçelerle tedavilerinin bekletilmesini şaka sanmanız bile doğaldır.

Sabah programlarında -hiç ama hiç insanlıklarından utanmadan- iki göbek atma şovları arasında bir reyting mevzuubahissi ile “Top 10 Öldürülenler Listesi”ni hazırlayanları izlerken şaşkına dönmeniz de doğaldır. Üstüne üstlük bu “Tutan” kurbanlardan biri olan Münevver Karabulut’un iç çamaşırına otopsi sırasında başka bir cesetten sperm bulaştığını öğrendiğiniz de alıp başınızı gitmek istemeniz de doğaldır. Ünlü bir kadının erken gelen ölümünün ardından manşet manşet, köşe köşe pervasızca yapılan ahlak yargılamalarını hatırlatmak bile istemem. Hele polisin tekmeleri sonucu düşük yapan bir kadının karşılaştığı şiddetten ziyade meseleyi kadının evli olmadan hamile olmasına indirgeyen mantığa, ağız dolusu küfürler savurma isteğinizi ise en tabi

hakkınızdır.

Eşleri tarafından tehdit edildikleri için korunmak isteyen ve sonra da “Ailene dön.” nasihatıyla ölüme yollanan kadınların “zorunlu kaderleri” karşısında eliniz kolunuz bağlı olduğu için kendinizi çok boktan hissetmeniz de doğaldır. Tüm bunlar olurken 2002 yılında PKK örgütüyle bağlantılı olduğu iddiasıyla gözaltına alınan Y. Y.’nin bekâret testine tabi tutulmasına hiç şaşırmanın da gayet anlaşılır.

Nijeryalı bir sığınmacı olan Festus Okey’in gözaltına alındığı Beyoğlu Polis Merkezi’nde öldürülmesinin üzerinden tam 4 yıl geçmiş olmasına rağmen hala sürüncemede kalmasına müdahale etmeyen bir adalet sistemi içerisinde yaşıyor olmanızın ağırınıza gitmesi de doğaldır.

Hem neoliberal dünya ekonomisine katkı hem de kodamanlara bir ek gelir olma maksatlı, kot kumlama işleminin sebep olduğu silikozis hastalığının can çektiirdiği işçilerden istenen “Sigortalılık veya fiili çalışma belgelerini” alıp bilmem ne yapmak istemeniz de doğaldır.

Türlü türlü operasyon adlarıyla tutuklanan, gözaltına alınan, yargılanan bunca insan arasında her an “örgüt propagandası ve çalışması” yapmakla yaftalanmanız içten bile değilken paranoyak olmanız da doğaldır.

Tüm bunlardan sonra onlarca hasta tutuklunun tedavilerinin insani koşullar içerisinde gerçekleştirilmiyor olmasıyla ve dolayısıyla bu insanları ölüme terk eden bir anlayışla burun buruna gelmeniz de bir gariplik yok.

Devletin kolluk güçleri tarafından öldürülen çocuklardan sadece biri olan 17 yaşındaki Mahsum Mızrak’ı öldürmekle suçlanan üç polisin yargılandığı dava sonucunda Adli Tıp raporundan çıkan “amacın öldürme olarak nitelendirilemeyeceği” gibi sonuçları önceden tahmin edebiliyor olmanız da bir tuhafılık yok. Malum “Yeterli delil olmadığı” gerekçesi ile katillerinin bir bir salındığı onlarca çocuk var bu ülkede.

Katledişlerinin ardından faillerinin bulunamadığı aydınların, yazarların, devrimcilerin gani gani olduğu bu topraklarda provakatif ve gerektiğinde kurnaz bir dili kullanmanın zorluğu da ortada. İster fokocu inanç ister “lokomotifler değil trenin kendisi lazım bize deyin” ister kuramların size ilham vermesini bekleyin... Tüm bu yaşananlar sonuçta size şunu dedirtecek: “Maruzatım var, kafayı yemek üzereyim.”

Filiz Gazi

Not: Bu yazı kafayı bu sebeplerden dolayı kırarak “güzel insanlar” içindir.

MODERN ŞİDDET

Şiddet gündelik hayatımızda uğramadığımızı düşünmüşümüz, maruz kaldığımızda polise veya herhangi bir güç kurumuna başvurulması gereken bir şeymiş gibi öğretilen, üstü her zaman kapatılan bir kavramdır. Şiddetin tanımını insanlara öğreten devlet, insanlık üzerinde en çok gizli ve açık biçimde şiddeti uygulayan kurumdur. İnsanlar şiddeti hep bir insanın başka bir insana ya da mala fiziksel gücünü kullanarak zarar vermesi, fiziksel tahribata uğratması diye bilmektedir. Oysa, yaşamlarımıza sıkıştırılan, görünen ve görünmeyen, birbirimize bulaştırdığımız birçok şiddet vardır.

Bir insanın yaşayan bir canlıyı kendi çıkarı için yaşatması veya öldürmesi bir şiddettir. Özgürlük düşüncemizin yaşadığımız dünya tarafından yok edilmeye çalışılması, uğradığımız toplumsal bir şiddettir. İnsanların çalıştıkları yerlerde patronları tarafından vücutlarının ve beyinlerinin mekanikleştirilmesi aslında çalışırken yaşanan ve sürekli olarak devam eden bir şiddettir. Sevdiğini söylediği kadını gelecekte hizmetçisi yapan erkek zihniyeti şiddettir. Eşcinselliğin hastalık olduğunu öğreten tıp bilimi, kanunlar ve toplumda ötekileştirme yöntemi uygulayan mantık, homofobi kültürü insanın insan üzerinde uyguladığı bir şiddettir. Doğuda kadınların töre ve namus diye ezberlettilen değerlere göre yaşatılması erkek zihniyetin uyguladığı bir şiddettir. Varyüzünün insanlar için yaratıldığını düşünüp kendisi gibi olan da dahil olmak üzere hayvanlara ve doğaya zarar veren insan merkezci bakış açısı modern bir şiddettir. Doğar doğmaz bize seçim şansı bile tanımayan dinimizin belirlenmesi ve daha sonra yaşamsal kimliklerimizin belirlenmesi sistemli şiddete örnektir. Yedi yaşında başlayan, devlet için itaat edenlerin, kapitalizm için üreten kölelerin yasaklarla, hıza oluşlarla, cezalarla, kıskanmayla, rekabeti, bencilliği yaşamına kazandırmasının ve derecelendirilmesinin adı eğitim şiddetidir. 20 yaşına gelmiş birinin kendisini işsizken, açken sormayan ancak faturasını ödemediğinde arayan peşine düşen bir devlet için algısına küçüklüğünden beri enjekte edilen vatan, millet

düşüncesiyle emir komuta zincirinde mantığını yitirip, gerektiğinde canını vermesi eline belki de hayatında ilk defa silah olarak insan öldürme eğitimi alması bireye ve tüm insanlığa uygulanan şiddettir. Hayvanların insanların yararı için laboratuvarlarda denek olarak kullanılması ve buna yönelik eğitimin verilmesi bir şiddettir. Ailelerde başlayan, yaşamın her noktasına sığdırılmaya çalışılan efendiler tarafından verilen her emir özgürlüğün suratında patlayan bir tokattır. (Bakunin) Çalışarak efendilerini zengin etmeye daya-

lı ekonomik ve siyasal bir sistem bireylerin üzerinde kurulan şiddettir. Ekran başlarında doğup büyüyen hayatların, düşünmeye değil seyretmeye evrilmek hergün uğranılan bir şiddettir. Eğlence sektörü modern insana önemli bir kaçış aracı sağlar. İnsanlar televizyona videolara vs. gömülmüşken endişeyi, düşünmeyi, sorgulamayı, öz olan duygularını, yitirmeye başlar. (Unabomber) İlkokullarda öğretilmeye başlanan, iç ve dış tehditler diye başlayıp tv ekranlarında kendisini güncelleyen, öfkeyle yoğrulmuş düşünceler insanlığa

uygulanan şiddetlerdir. Otoritenin mutlaka olması gerektiğini ve bu dünyanın böyle gitmesi gerektiğini söyleyen eğitim sistemi ve zekalar özgürlüğe karşı şiddettir. Yaşama alanlarının her noktasında hiyerarşi zinciriyle çevrilmesi iyi olmak için başkasını ezme zorunluluğu içinde olmak bir şiddettir. Tuvaletlerde doğurup çöp poşetleriyle kefen yapıp konteynırları mezar olarak kullanan nesil uygulanan şiddetin en büyük ürünüdür. Üzerinde marka olanın kendisini iyi hissedebildiği bir ruh hali duygulara ve ruha uygulanan şiddetin ne kadar kuvvetli olduğunun kanıtıdır. Siyasetçilerin palavralarına körü körüne inanabilmek yaşamını başkalarının çıkarlarında oylamak fakat yakınındakiyle iyi ilişkiler kuramamak bireyler arası görünmez şiddetin adıdır. Sokakta yürürken kimlik sorgulamasına maruz kalmak, kameralarla denetlenmek, iş makinalarının toprak üzerinde durması bir şiddettir. Etrafa ve dünyaya serzenişte bulunup köşelere sıkışıp ya da kış üzerinde yaşamayı seçmek bireyin kendisine yaptığı bir şiddettir. Kendisini esir konuma getiren düzene değil buna karşı mücadele edenlere özgürlük düşkünlerine yapılan eleştiri karamsar bir şiddettir. Zamanını alışveriş merkezlerinde geçiren üretmekten yoksun tüketimci dayalı toplum hep daha fazlasını isteyen rakamsal istekler uğradığı şiddetin farkında olamayan bireyler bütünüdür. Kendisi gibi olmayı, düşünmeyi, giyinmeyi, konuşmayı, dışlayan zihniyet şiddettir. İsyen etmenin karşı gelmenin düşünmenin bireylere veya topluma zarar vereceğini söylemek şiddettir. Düşündüğünden dolayı hapse atan yargılayan düşündüğünü yapan adalet sistemi şiddetin kendisidir. İnsan kötüdür ve iyi olması için kurallara uyması gerekir diyen somut veya somut kurumlar insanları kötüleştirir bu dünya için değil öteki dünya için yaşatıp köteleştiren düşünceler şiddettir. İnsanların teknolojiyle iletişimini gidermeye maruz kılması, sanat ile duygularını boşaltması yaşanan modern bir şiddettir. Modernizm, ideallerimizin önünde duruyor ve bize bir şiddet gösteriyorsa bu bir savaştır.

Savaş

MINIMUM GÜVENLİK BY STEPHANIE MCMILLAN

indir/download: <http://www.internationala.org/index.php/kutuphane/dergi.html>

internet üzerinden oku/read online: <http://www.issuu.com/internationala>

iletişim/contact: aforum@riseup.net